

Hella Kuipers
schrijfcoaching
cursussen

Heldenreis Nieuwsbrief jrg. 4 - nr. 2 - juni 2012

verschijnt 11x per jaar (niet in januari)

Nieuws en Actualiteiten

9 JUNI SCHRIJFCAFÉ

Het [Heerenveense Schrijfcafé](#) biedt een ontspannen manier om met schrijven kennis te maken. Elke 2e zaterdag van de maand in [Grand Café de Heerenkamer](#). NOGMAALS IN [DE KONINGSHOF!](#)

Tijd: 10.00 – 12.00 uur. Kosten €12,50.

In juli en augustus is het schrijfcafé gesloten.

In september gaan we weer van start, maar waar? Na de verbouwing is de Heerenkamer (nu 't Gerecht) niet meer zo gezellig. We zijn op zoek naar een nieuwe locatie. Vind je De Koningshof geschikt? Heb je een beter idee? Alle suggesties zijn van harte welkom!

Mail ze naar info@heldenreis.nl of info@spiegelskrift.nl.

ZOMERSCHRIJVEN BIJ DE KRUIDHOF

Drie schrijfworkshops op een unieke locatie: Botanische tuin de [Kruidhof](#) in Buitenpost.

Drie informele bijeenkomsten waarin we – met de tuin als inspiratie – schrijven aan de hand van speelse en gevarieerde opdrachten. Neem pen en papier mee, en open ogen, oren en neus. Schrijfervaring is niet nodig. Het plezier in het schrijven staat voorop, daardoor ontstaan vaak de mooiste dingen.

Is iets verrassend goed gelukt? Een poëtische impressie, een beeldend gedicht? Als u het opstuurt wordt het mogelijk op de website van de Kruidhof

geplaatst. De workshops zijn los van elkaar te volgen.

- data: **16 juni, 7 juli, 11 augustus**
- tijdstip: zaterdagmiddag van 2-4 uur.
- kosten: €20,00 (inclusief toegang tot de tuinen en het IJstijdenmuseum en 2x koffie/thee), ter plekke te voldoen.
- locatie: Botanische Tuin De Kruidhof, Schoolstraat 29B, 9285 NE Buitenpost.
- Aanmelden: info@heldenreis.nl of 058-2166191

VRIJDAG SCHRIJFDAG [schrijfworkshops](#) juni

Omdat ik na het [overlijden](#) van mijn vader niet alleen veel administratiefs moet regelen, maar ook veel spulletjes heb geërfd die zich weer in mijn huis moeten voegen, is het momenteel op de Heldenreis-Zolder een te grote bende om er workshops te geven. Ik heb dan ook besloten de workshops van juni ook af te gelasten.

Ik hoop iedereen na de zomer weer te mogen begroeten op een van de vele workshops die ik ga geven bij de [Volksuniversiteit Fryslân](#).

ONLINE CURSUSSEN

In de zomer worden altijd van die geweldige schrijfretraites aangeboden. Het is ongetwijfeld ontzettend leuk om daaraan mee te doen. Maar voor de meeste mensen zijn ze onbetaalbaar.

Waarom gun je jezelf in plaats daarvan niet een paar lessen uit de cursus [Honderd Valkuilen?](#)

Of een consult van de [schrijfcoach](#), zodat je weer vol nieuwe inspiratie verder kunt met je boek?

Of je bestelt voor €15,00 het [Boekschrijfboek](#) en gaat elke dag zitten schrijven in de zon, in de tuin, op je balkon, op een terrasje, of een bankje in het bos. Maak je eigen zomerschool, blog erover, en vorm zo een schrijfgemeenschap. Al dat negatieve gezeur over de sociale media, ik vind het onzin. Juist daar vind je gelijkgestemden met wie je over je schrijfpassie van gedachten kunt wisselen.

woorden

Op mijn blog houd ik zo'n beetje bij wat ik allemaal doe in mijn rouwverwerkingsproces. Iemand belde me speciaal op en zei: het is geen rouwverwerking, het is rouwbeleving. En zo ervaar ik het ook. En het beleven bergt in mijn geval een hoop geluksmomenten in zich.

Natuurlijk is het anders als je het overlijden van een dierbare als een tragedie beschouwt, omdat diegene de helft van jou mee in zijn graf neemt. In mijn geval heb ik het gevoel dat hij weer verenigd is met zijn wederhelft, en ik ervaar een zacht soort ontroering dat alle moeilijkheden van de laatste jaren overstijgt.

Nu het ganse familiearchief (foto's, dia's, brieven, papieren) hier is neergestreken, voel ik de behoefte om er een lopend verhaal van te maken. En vreemd genoeg begon ik met mijn eigen deel van het archief: de brieven die ik bewaard heb sinds 1966.

Wat is het bijzonder om je eigen verhaal terug te lezen in de woorden van anderen. En ook om stukken van hun verhaal te her-ontmoeten, hen als het ware opnieuw te kennen. Zien waar het mis ging, zoals je dat bij een spannende roman kunt hebben, dat je wilt uitroepen: sukkel! Doe dat nou niet! Of: grijp het aan! Pak die kans! Met de kennis van nu, natuurlijk.

Het is leerzaam om te zien hoe verhalen zich ontwikkelen, en hoe woorden uit het verleden in het heden een nieuwe lading krijgen. Het is ook bijzonder om te beseffen dat al die woorden van al die mensen dit eigenste lichaam mee gevormd hebben. Ik ben niet alleen van [sterrenstof](#), ik ben ook van woorden.

schrijfboek van de maand

Ik ben nu bijna aan het eind van deel 1, en [1q84](#) [Kuutienvierentachtig] van Murakami fascineert geweldig. Wat een bijzonder verhaal, wat een boeiende en vreemde personages. Waarom ik het nu

als schrijfboek bespreek? Omdat de vorm waarin hij het verhaal giet, me oplossingen biedt voor mijn boek.

Dat boek waarvan ik altijd weer opnieuw aankondig dat er ik nu, nee nu écht, nee maar nu wérkelijk, mee ga beginnen.

Ik schrijf wel losse scènes, en in grote trekken staat het me voor ogen al weet ik de afloop nog niet, maar de vorm, daar zat ik voornamelijk mee. Hoe pak ik het aan om twee personages vanuit ruimte en tijd naar elkaar toe te brengen totdat ze eindelijk met elkaar in botsing komen?

En nu schrijft Murakami me dat voor. Schrijf over ieder van hen om en om een hoofdstuk. De man, de vrouw, de man de vrouw. In het begin moet je als lezer je ongeloof opschorten, want je hebt geen idee wat ze met elkaar te maken hebben. Dan is het soms hinderlijk om uit het ene verhaal en in het andere gegooid te worden. Maar dan komen er plotseling, als een snufje van een geurig kruid, kleine details bij allebei terug. Een plaatsnaam, een zenuwtrekje, een gerecht, een muziekstuk. En dat neemt toe. Ongelovig lees je verder. Zou het zo kunnen zijn dat ...

De personages weten het nog niet van elkaar, je bent als lezer in het voordeel waardoor je er des te sterker bij betrokken raakt. En Murakami speelt het spel eerlijk. Het is niet zoals in goedkope thrillers een truc om informatie achter te houden, terwijl de personages het al die tijd al wisten.

Hier kan ik iets mee.

Die onontkoombaarheid.

Bij [Brandsporen](#) waren twee andere boeken qua vorm een voorbeeld: [Holes](#) van Louis Sachar (het tussenvlechten van scènes uit het verleden), en [Crossing to Safety](#) van Wallace Stegner (een ik-verteller die het zich toestaat te zeggen "ik stel me voor dat het zo ging" om scènes te kunnen vertellen waar hij zelf niet bij aanwezig was).

Soms kan je writer's block een vormprobleem zijn. Blijf dus altijd veel lezen, want dan opeens zie je: ja! Zo moet het! En kun je weer verder.

blijf schrijven!
Hella Kuipers